

forskjelligartet Opfattelse, og af hvilke det ikke hidtil har været noget Ministerium givet at rede sig ud, og da vi have Vanskeligheder nok, ville vi ikke her forøge dem. I alle andre Henseender lader det til, at man er meget tilfreds paa Ms og Vers. Der er ikke kommet Noget til Ministeriets Rundskaab om, at man føler sig trykket, at man har en brændende Rængsel efter de Love, der ere gaaede her igjennem Rigsdagen, hverken fra Befolkningens eller Præsternes Side, hvorimod der fra Skolelærerne er kommet Klager, som virkelig ere begrundede, og det er for at hjælpe mig til at raade Bod paa disse saa grundede Klager, at jeg vil bede Thinget om, at det undtagelsesviis vil stemme baade imod Forslagene under Nr. 16 og 17, men i ethvert Fald imod Forslaget under Nr. 16. — Det forekommer mig, at det ikke kan formindste den Indflydelse, som et Udvalg naturligtviis haade har og bør have paa Afstemningen, om man en ganske enkelt Gang afviger fra dets Forslag.

Jeg kommer nu til den yderst interessante Deel af Forslagene, nemlig det, der vedrører Folkekirken. Jeg har med megen Interesse fulgt Forhandlingerne om dette Punkt, og det gjør mig ondt, at jeg ikke seer mig istand til at tage en mere activ Deel i disse interessante Underfølgelser om Kirkens og Statens Eiendomsret, om Forholdet mellem Kirke og Stat, om den lutheriske Kirkes Stilling til den katolske og saa fremdeles, da det forekommer mig, at disse Ting aldeles ikke vedrøre det foreliggende Spørgsmaal, men ligge ganske udenfor det. Man kan gjerne knytte disse forskjellige Ting til det — hvad kunde man ikke knytte dertil — men de berøres som sagt slet ikke af den foreliggende Sag, thi den stiller Spørgsmaalet ganske paa samme Maade, som det stod tidligere; Grunden, hvorfor et særligt Fond, betegnet Folkekirken, er opført paa Finantsloven, har jeg saa fuldstændig uvilket ved Finantslovsforslagets 1ste Behandling at være den, at der er forelagt det andet Thing et Lovforslag, som indeholder nogle Bestemmelser med Hensyn til de geistlige Embedsmænds Lønning, et Forslag der skulde danne en Overgang, en Forberedelse til en forandret Lønningsmaade i det Hele.

De Bestemmelser, hvorved en stor Deel af det, der er tillagt de Geistlige som Lønning, bliver bragt ind i Finantsloven og undergivet Rigsdagens Votering, kan og vil jeg ikke indbringe paa anden Maade end under Form af et særligt Fond. Jeg for mit Vedkommende hverken kan eller vil bringe det ind paa anden Maade; jeg seer mig ikke istand dertil. Ved den foreliggende Postering bliver der som sagt aldeles Intet afgjort med Hensyn til, om Kirken skulde have en Eiendomsret over disse Midler eller ikke. Hvis det var saa, at alle Kirkens Indtægter og Udgifter igjennem Amtsrepartitionsfonden fløde ind i Statens almindelige Behov og Udgifterne, præsteredes derfra, saa vilde der unægtelig stee en ikke uvæsentlig Forandring, dersom de bleve flyttede over og gjorte til et særligt Fond med sine Indtægter og Udgifter, og da kunde jeg forstaae Betænkkelighederne. Det er ogsaa muligt, at Betænkkelighederne væsentlig ere begrundede deri, at de Herrer sige: de paagældende Bestemmelser staae i en anden Lov, men hvem veed, om denne Lov gaaer igjennem. I saa Henseende maa jeg bemærke, at det gjerne kan være, at denne Lov ikke gaaer igjennem; Udsigterne til at gennemføre den stille sig meget svage.

Fleertallet af det Udvalg, der i det andet Thing har været nedsat, angaaende denne Sag, finder sig ikke meget tiltalt af de Bestemmelser, som vilde føre en heel Deel af de geistlige Lønninger ind paa Finantsloven. — Men hvis disse Bestemmelser ikke blive vedtagne, saa har jeg aldeles ingen Interesse af at opretholde den særlige Position af Folkekirken; min Hensigt var, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds saa træffende har sagt, at faae en Anage, hvorpaa jeg kunde ophænge de ved bemeldte Lov indvundne Beløb, og dersom derfor denne særlige Position af Folkekirken falder, saa maa jeg erklære, at jeg ikke vil fastholde de Paragrapher i Lønningsloven, som have det ovennævnte Siemed; disse to Ting staae efter min Mening i en saadan indbyrdes Forbindelse, at den ene staaer og falder med den anden, ialtsaab med Hensyn til min Interesse derfor. Der er imidlertid een Henseende, i hvilken jeg ikke kan nægte, at det, selv